

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/275/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222202875
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1222202875.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - matky: H. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, R., t.č. bytom L. 7, L. a otca: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., korešpondenčná adresa: R. XXXX, Y., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 13.06.2022, č.k. 28P/94/2022-18, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I. m e n í tak, že

Otec je povinný, do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 28P/92/2022, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, platiť výživné na maloletého Y. v sume 100 eur mesačne, počnúc dňom 13.06.2022, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky.

Vo zvyšku vo výroku o výživnom sa návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

Vo zvyšku vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia o zverení maloletého Y. Y., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti a návrh na neupravenie, alternatívne úpravu styku otca s maloletým v prítomnosti inej dospeléj osoby alebo v Centre pre rodiny, sa uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 13.06.2022, č.k. 28P/94/2022-18 vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otcovi uložil povinnosť platiť na maloletého Y. Y., nar. XX.XX.XXXX výživné vo výške 80 eur mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia. Vo výroku II. Vo zvyšnej časti návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Vo výroku III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 366, § 367 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) a článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Poukázal na inštitút neodkladného opatrenia, jeho charakter, účel a podmienky nariadenia. Z návrhu matky mal osvedčené, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti, pričom otec si vyživovaciu povinnosť voči synovi neplní. Konštatoval, že neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, ale v súlade s platným Civilným mimosporovým poriadkom možno v rámci

neodkladného opatrenia nariadiť rodičovi platiť výživné len v nevyhnutnej miere. Týmto zákonným ustanovením mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, platiť výživné v takej miere, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. Zdôraznil, že rozsah výživného v neodkladnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne limitom schopností a možností povinného. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. V danom prípade mal preukázanú existenciu potreby dočasnej nevyhnutnej úpravy týkajúcej sa plnenia vyživovacej povinnosti otca k maloleťmu a pri určení jej výšky vychádzal zo sumy životného minima určeného na nepľnoleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Za primerané považoval výživné vo výške 80 eur mesačne, ktorá suma čiastočne pokryje náklady na odôvodnené potreby maloleťmu. V prevyšujúcej časti požadovanej sumy výživného návrh matky zamietol z dôvodu, že suma 200 eur mesačne nezodpovedá výživnému v nevyhnutnej miere, navyše je totožná s výškou výživného, ktorého sa matka domáha vo veci samej (200 eur). Uviedol, že až dokazovaním v konaní o veci samej môžu byť spoľahlivo zistené osobné a majetkové pomery rodičov maloleťmu dieťaťa, na základe čoho by malo byť stanovené výživné v konečnej výške. Návrh v časti o zverenie maloleťmu do osobnej starostlivosti matky zamietol, pretože matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia náležitým spôsobom nepreukázala ani netvrdila také okolnosti a skutočnosti, ktoré by vyvodzovali záver o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov k maloleťmu dieťaťu navrhovaným spôsobom. Poukázal na to, že ustanovenie CMP umožňuje nariadenie neodkladného opatrenia odovzdaním dieťaťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd alebo do striedavej osobnej starostlivosti. V danom prípade sa maloleťmu dieťaťu nachádza u matky a preto nie je možné toto zákonné ustanovenie aplikovať. Dospel k záveru, že ani aplikácia ust. § 325 ods. 2 CSP zverením maloleťmu dieťaťa do osobnej starostlivosti matky nie je dôvodná, keďže takýmto rozhodnutím by sa neprimeraným spôsobom zasiahlo do práv otca a zvýhodňovalo by jedného rodiča pred druhým. Konštatoval, že nemal za preukázané (osvedčené) žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali potrebe nariadenia neodkladného opatrenia v časti zverenia maloleťmu dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, keď matka neosvedčila, že by si takýto zásah vyžadovala ochrana života, zdravia, alebo priaznivého vývoja maloleťmu dieťaťa. Rovnako zamietol ako nedôvodný aj návrh matky v časti úpravy styku z dôvodu, že nebola preukázaná potreba bezodkladnej úpravy, ktorej by sa v prípade záujmu, mal domáhať rodič, ktorý dieťa nemá v starostlivosti, teda otec, nie matka, ktorá má dieťa v starostlivosti. Zdôraznil, že až v konaní vo veci samej, po vykonaní náležitého dokazovania bude môcť súd rozhodnúť, aká úprava práv a povinností rodičov k maloleťmu je v jeho najlepšom záujme. Z rovnakých dôvodov zamietol návrh aj v časti schválenia zmeny priezviska maloleťmu zo Y.i na K., keďže ide o závažný zásah do práv dieťaťa, ktorého nevyhnutnosť matka žiadnym spôsobom nepreukázala. Zmena priezviska si vyžaduje riadne dokazovanie a až po jeho vykonaní súd rozhodne, či sú alebo nie sú dôvody na túto zmenu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti výroku uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky vo zvyšku vo výživnom, návrh o zverení maloleťmu do osobnej starostlivosti matky a v časti návrhu, ktorým žiadala neupraviť styk otca s maloleťm, prípadne upraviť styk otca s maloleťm v prítomnosti inej dospelšej osoby alebo v Centre pre rodiny podala odvolanie matka navrhujúc napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že súd maloleťmu zverí do jej osobnej starostlivosti do rozhodnutia vo veci samej, otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloleťmu vo výške 200 eur mesačne na účet maloleťmu a neoprávni otca stretávať sa s maloleťm z dôvodu rizikového správania otca, ktorý ohrozuje zdravý vývin maloleťmu. Ak by súd vyhodnotil situáciu inak, navrhla upraviť styk otca s maloleťm pod dohľadom inej dospelšej osoby alebo s tým, že sa stretnutia budú realizovať v Centre pre rodiny tak, ako žiadala v pôvodnom návrhu. Nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, že náklady na maloleťmu uvedené v rozpise, ktorý predložila, výrazne prevyšujú výšku výživného určeného súdom. Uviedla, že s maloleťm žije sama, jej celkový príjem činí 375,88 eur mesačne, pričom maloleťmu rastie, prichádza do pubertálneho veku, má zdravotné problémy, s čím súvisia nevyhnutné výdavky. Žijú skromne, ale vyslovila obavy, že do rozhodnutia súdu vo veci samej sa bude životná úroveň maloleťmu znižovať, aj vzhľadom na výrazné zdražovanie potravín a služieb. Namietala, že nie je v záujme jej bezpečnosti preberať výživné priamo od otca maloleťmu, ktorý sa k nej správal počas spolujitia agresívne, nadával jej, oslovoval ju vulgarizmami, je alkoholik a z ktorého prítomnosti má strach a obavy byť v jeho blízkosti. Mala za to, že zverenie maloleťmu do jej osobnej starostlivosti je nevyhnutné z dôvodu, že táto situácia jej sťažuje riešenie úradných záležitostí, kde sa požaduje súhlas alebo podpis druhého rodiča. Komunikácia s otcem maloleťmu je nemožná,

nakoľko sa s nimi nekontaktuje, nevie kde aktuálne býva a nechce, aby jeho správaním maloletý trpel. Zotrvala na návrhu, aby otec nebol oprávnený stretávať sa s maloletým, vzhľadom na jeho agresívne správanie sa k dieťaťu a hrubé a znevažujúce vyjadrovanie sa voči jej osobe pred maloletým, čo ma negatívny vplyv na jeho zdravý vývin. O predmetné žiada z dôvodu obavy, že by sa otec mohol začať dožadovať stretnutí s maloletým. Uvedomuje si právo otca na styk s dieťaťom, ale toto si otec neuplatňuje ani teraz. Mala za to, že ak nebude maloletý zverený do jej starostlivosti a upravený styk otca s maloletým, bude mať vždy obavy, keď by sa mal otec s maloletým stretnúť osamote, ako sa k nemu bude správať po posledných skúsenostiach. K tomuto názoru ju vedú jej osobné skúsenosti zo života s otcom maloletého.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky nesúhlasil s výživným vo výške 80 eur mesačne z dôvodu, že pracuje len na základe uzavretej dohody, pretože sú voči nemu vedené exekúcie a nemôže sa riadne zamestnať. Zdôraznil, že ako otec sa staral o syna aj všetko, pokiaľ mu to bolo umožnené. Tvrdenia matky považoval za nepravdivé. S maloletým mal možnosť sa stretávať pol roka, neskôr sa ho nevedel dopátrať, pretože jeho matka s rodinou ho navádzali proti nemu. Poprel, že by bol na maloletého agresívny a v jeho prítomnosti sa vyjadroval hrubo, pretože syna má rád a viedol ho k slušnosti. Rozchod a stratu rodiny znášal ťažko, mal psychické problémy a bol nútený vyhľadať psychiatrické poradenstvo, aby sa s touto situáciou dokázal vyrovnáť. Uviedol, že aktuálne žije s terajšou rodinou a tromi maloletými deťmi skromne v podnájme. Žiadal, aby súd zohľadnil jeho finančnú a rodinnú situáciu a neprihliadal len na jednu stranu, ale aj na druhú stranu, kde sú tri maloleté deti.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné.

7. Vo vzťahu k posudzovanému rozhodnutiu zdôrazňuje, že cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

8. Pokiaľ ide o účel neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí, týmto je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych

okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy.

9. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie má za to, že v danej veci návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia uložením povinnosti otcovi platiť výživné na maloleté dieťa spĺňa podmienky ust. § 366 CMP. Matka dostatočným spôsobom osvedčila potrebu a naliehavosť predbežnej úpravy pomerov, keďže otec na výživu maloletého neprispieva, ktorú skutočnosť vo svojom vyjadrení ani nepoprel. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava pomerov maloletého dieťaťa a pokiaľ otec na výžive a potrebách maloletého dieťaťa neparticipuje, je nevyhnutné predbežne upraviť pomery otca vo vzťahu k nemu a zabezpečiť pravidelné príspevky na jeho výživu, z ktorých bude matka uhrádzať a zabezpečovať nevyhnutné potreby maloletého. Odvolací súd sa však nestotožnil s výškou výživného určenou súdom prvej inštancie na maloletého považujúc ju za neprimeranú a nezodpovedajúcu veku a nevyhnutným potrebám maloletého podľa § 366 CMP, ktoré upravuje podmienky nariadenia neodkladného opatrenia uložením povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere, ak nastane situácia, že výživa dieťaťa je ohrozená. Neodkladným opatrením sa teda výživné určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. Na vydanie takéhoto rozhodnutia pritom postačí osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možností povinného. V danom konaní matka vyčíslila náklady na potreby maloletého v celkovej výške 400 eur mesačne a preukázala výšku svojho príjmu cca 330 eur mesačne netto. Je nesporné, že maloletý Y. vo veku 10 rokov má výdavky primerané veku na zabezpečenie jeho základných potrieb, ktorými sú výdavky na stravu, ošatenie, hygienické potreby a bývanie. S poukazom na uvedené odvolací súd považoval za primeranú výšku výživného v nevyhnutnej miere na maloletého v sume 100 eur mesačne. Odvolací súd dáva do pozornosti obom rodičom, že výška výživného na maloletého bude ustálená v konaní vo veci samej, kde súd bude zisťovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a postupovať v súlade s kritériami rozhodnými pre určenie výživného na maloleté dieťa podľa § 62 a nasl. Zákona o rodine. Dočasne do rozhodnutia vo veci samej určená výška výživného sleduje záujem maloletého dieťaťa a povinnosť otca platiť výživné v nevyhnutnej miere zohľadňujúcej výšku jeho základných a nevyhnutných potrieb. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil návrh matky na uloženie povinnosti otcovi platiť výživné na maloletého vo výške 200 eur mesačne ako nedôvodný a nespĺňajúci podmienky ust. § 366 CMP, t.j. výživného v nevyhnutnej miere. Návrhu matky na určenie miesta platby výživného na účet zriadený na meno maloletého nie je možné vyhovieť, pretože finančné prostriedky titulom výživného sú určené na zabezpečenie bežných a v danom prípade nevyhnutných potrieb maloletého a príjmom tejto platby je rodič zabezpečujúci starostlivosť o maloleté dieťa. Uložená povinnosť otcovi platiť výživné k rukám matky neznamena povinnosť danú platbu realizovať priamo do rúk matky, ale zvoliť si alternatívy, či už platbou do rúk, poštou alebo na účet matky, ktorý otcovi oznámi.

10. Pri nariadení neodkladného opatrenia je rozhodujúce preukázať skutočnosť, že sú ohrozené pomery maloletého dieťaťa a nevyhnutná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Po zohľadnení okolností daného prípadu vyplývajúcich z obsahu spisu sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že matka neosvedčila naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa jeho zverením do osobnej starostlivosti matky, neosvedčila ani ohrozenie zdravého psychického a fyzického vývinu maloletého a ani splnenie podmienok pre vyhovie jej návrhu v tejto časti. Odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky matky vo vzťahu k výroku o zverení maloletého do starostlivosti matky ako nedôvodné, keď starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka, pričom z obsahu spisu ani nevyplýva, že by sa otec domáhal zverenia maloletého do jeho starostlivosti, resp. výkonu tohto jeho rodičovského práva. Ak matka argumentuje obavami zo správania otca, dané tvrdenia ničím nepreukázala a neosvedčila. Nie je možné vziať v úvahu ani odvolacie námietky matky, ktorými poukazuje na problémy pri riešení záležitostí maloletého pred úradmi, ku ktorým je potrebný súhlas druhého rodiča, pretože ani tieto námietky nezakladajú dôvod pre zmenu napadnutého rozhodnutia v časti o zverení maloletého. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že zverenie dieťaťa do starostlivosti rodiča rozhodnutím súdu neznamena automaticky oprávnenie len preferenčného rodiča, ktorý zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, rozhodovať o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého bez súhlasu druhého rodiča (§ 36 Zákona o rodine). Odvolací súd súhlasí s názorom súdu

prvej inštancie, že pre potreby rozhodnutia o otázke starostlivosti o maloletého je potrebné vykonať náležité dokazovanie a rozhodnúť vo veci samej.

11. Pokiaľ ide o odvolanie matky voči výroku napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala styk otca s maloletým neupraviť, alternatívne upraviť v prítomnosti inej dospelšej osoby alebo účasťou v Centre pre rodiny, odvolací súd ho vyhodnotil ako nedôvodné a zhodne so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky z dôvodu, že matka žiadnym spôsobom neosvedčila naliehavú potrebu zásahu súdu do pomerov rodiny a nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov v ňou navrhovanom rozsahu. Odvolací súd neprihliadal na námietky matky o agresívnom a nevhodnom správaní otca považujúc ich za neosvedčené, žiadnym spôsobom nepreukázané a založené výhradne na tvrdeniach matky. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa neupravovať styk s otcom, resp. tento upraviť v prítomnosti Centra pre rodiny, bez bližšieho zisťovania pomerov rodičov a vykonania náležitého dokazovania vo veci samej. Navyše odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že aktuálne otec nemá styk s maloletým upravený a takáto úprava by teda bola nadbytočná, pretože neupravenie styku rodiča s dieťaťom neznamená automaticky zákaz styku. Pre úpravu styku v Centre pre rodiny ako dočasnej formy rozhodnutia taktiež nie sú splnené podmienky v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP, keďže matka ohrozenie maloletého neosvedčila. Napokon odvolací súd prihliadal i na skutočnosť, ktorú ani jeden z rodičov nepoprel, že aktuálne sa styk otca s maloletým nerealizuje, pravdepodobne z dôvodov na strane otca. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že aktívne legitimovaným na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku otca s maloletým je otec. Súčasne pripúšťa, že v určitých odôvodnených prípadoch je možné nariadiť neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletým dieťaťom aj na základe návrhu rodiča, ktorý vykonáva osobnú starostlivosť o maloletého, avšak v konaní o nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia musia byť preukázané významné okolnosti svedčiace o potrebe úpravy pomerov okamžitým zásahom súdu. V danom prípade aj odvolací súd je toho názoru, že k rozhodnutiu o styku otca s maloletým je potrebné vykonať náležité dokazovanie, na základe ktorého súd rozhodne v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

12. Odvolací súd s poukazom na uvedené dôvody uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o výživnom podľa § 388 CSP zmenil a vo výroku II, ktorým zamietol návrh matky vo zvyšnej časti (o zverení a styku) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako správny.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).